

Sygn. akt IX W 4148/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2018 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: Katarzyna Szklarczyk

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2018 r. sprawy

Ł. W.

s. S. i A. z domu W.

ur. (...) w G.

obwinionego o to, że:

w dniu 17 maja 2017r. około godz. 12:50 na drodze nr (...)km, 1hm kierując pojazdem m-ki V. o nr rej. (...) wraz z naczepą m-ki (n/n) o nr rej. (...) nieprawidłowo zabezpieczył przewożony ładunek poprzez nie usunięcie zalegającego na nim piasku, żwiru, który spadł uderzając w szybę czołową jadącego za nim pojazdu m-ki O. (...) o nr rej. (...) powodując jej popękanie, czym spowodował zagrożenie bezpieczeństwa w ruchu drogowym

- tj. za wykroczenie z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 61 ust. 1 pkt 5 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. obwinionego **Ł. W.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu z tym ustaleniem, iż nie oczyścił naczepy z zalegającego piasku i żwiru, co wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 86 § 1 kw w zw. z art. 60 ust. 1 pkt 1 Prawa o ruchu drogowym i za to na podstawie art. 86 § 1 kw skazuje go na **karę 100 (stu) złotych grzywny;**

II. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

(...)

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 17 maja 2017r. około godz. 12.50 Ł. W. kierował pojazdem m – ki V. o nr rej. (...) wraz z naczepą o nr rej. (...). Jechał drogą krajową nr (...) od strony N. w kierunku O.. Nie przewoził żadnego ładunku, bowiem materiał sypki, który przewoził tego dnia rozładował w O.. Za tym pojazdem jechała M. J. (1) kierująca samochodem m – ki O. (...) o nr rej. (...) (...). W pewnym momencie z elementów naczepy spadł kamień, którą uderzył w szybę czołową samochodu osobowego. Po około 2 minutach szyba zaczęła pękać.

M. J. (1) wyprzedziła V. na ul. (...) w O. i zatrzymała go. Ł. W. okazał jej dokumenty swoje oraz naczepy, nie kwestionował swego zawinienia. Pokrzywdzona zgłosiła szkodę na infolinii, gdzie dowiedziała się, że musi posiadać nr polisy ciągnika, a ona spisała jedynie dane naczepy. Nie posiadając kontaktu do obwinionego, zawiadomiła o zdarzeniu Policję.

Funkcjonariusze Policji sporządzili na miejscu dokumentację oraz dokonali oględzin pojazdu O. (...). Stwierdzili świeże pęknięcie szyby czołowej od strony kierowcy na wysokości 122 cm od podłoża, 42 cm od szczytu pokrywy silnika i szerokości 21 cm.

(dowody: wyjaśnienia obwinionego, w części w której Sąd dał im wiarę - rozprawa z 12.02.2018r. k. 33, zeznania świadka M. J. – rozprawa z 12.02.2018r. k. 33 , M. K. i M. A. – rozprawa z 12.02.2018r. k. 33, notatka urzędowa k. 1, karta zdarzenia drogowego k. 2, protokół oględzin pojazdu O. (...) k. 3, szkic miejsca zdarzenia k. 4)

Obwiniony Ł. W. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego czynu. Wyjaśnił, iż rzeczywiście kierował w czasie i miejscu zespołem pojazdów wskazanymi w zarzucie. Stwierdził, iż nie przewoził żadnego ładunku. W jego ocenie kamień nie mógł wypaść z naczepy ani jej elementów bowiem była oczyszczona. W jego ocenie kamień, który uszkodził szybę czołową w samochodzie O. wypadł spod koła jego pojazdu, za co on nie ponosi odpowiedzialności.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, w części jakiej zaprzeczał swemu zawinieniu, albowiem z oczywistych względów nie mógł on widzieć skąd wypadł kamień w stronę pojazdu pokrzywdzonej, zatem jego ocena sytuacji może być traktowana jako przyjęta linia obrony.

Świadek M. J. (1) nie miała żadnych wątpliwości, iż kamień który uderzył w szybę spadł z elementu naczepy, bowiem widziała to na własne oczy. Co więcej stwierdziła, iż w trakcie rozmowy z obwinionym wskazała mu miejsce z którego spadał kamień, w miejscu tym nadal znajdowały się resztki kruszywa.

Świadkowie M. A. (2) i M. K. (2) potwierdzili fakt przeprowadzenia interwencji. Przekazali wersję przedstawioną przez pokrzywdzoną. Potwierdzili, iż zaskodzenie szyby było czyste i wyglądało na świeże.

Sąd dał wiarę zeznaniom wyżej opisanych świadków albowiem są one jasne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Zgodnie z przepisem art. 66 ust 1 pkt 1 Prawa o ruchu drogowym pojazd uczestniczący w ruchu drogowym, winien być w ten sposób zbudowany, wyposażony i utrzymany, by korzystanie z niego nie zagrażało bezpieczeństwu m. in. innych uczestników ruchu. Obwiniany nie dopełnił tego obowiązku, bowiem nie oczyścił we właściwy sposób naczepy, pozostawiając na jej elementach resztki kruszywa, które spadając uszkodziły szybę czołową pojazdu pokrzywdzonej.

Dla dokonania wykroczenia z art. 86 § 1 kw ustawodawca wymaga wystąpienia skutku w postaci zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Podkreślić zarazem trzeba, że skutkiem takim nie musi być konkretne zdarzenie. Wystarczy bowiem, że z pewnych okoliczności, związanych z zachowaniem sprawcy, wynikać będzie zagrożenie bezpieczeństwa ruchu drogowego. Niebezpieczeństwo winno mieć jedynie charakter realny i konkretny, czyli wiązać się z możliwością powstania dalszych negatywnych skutków wynikających z zaistniałego zdarzenia. W niniejszym przypadku, nie dość że doszło do uszkodzenia mienia, to także istniało realne zagrożenie dla kierującej pojazdem O. (...).

Wobec powyższego, w ocenie Sądu, wina obwinionego nie budzi wątpliwości i została mu udowodniona. Sąd zmienił jedynie opis czynu, albowiem oczywistym jest w świetle zgromadzonego materiału dowodowego, iż obwiniony nie przewoził żadnego ładunku sypkiego, stąd nie był zobowiązany do jego zabezpieczenia. Wymieniony nie dopełnił obowiązku oczyszczenia pojazdu, co doprowadziło do zdarzenia i uszkodzenia pojazdu O.. Czyn przypisany obwinionemu wyczerpuje znamiona wykroczenia z art. 86§1kw i z mocy tego przepisu został skazany i wymierzono mu karę jak w sentencji wyroku.

W ocenie Sądu, kara wymierzona obwinionemu jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości jego czynu. Tak ukształtowana wpłynie na obwinionego wychowawczo i zapobiegawczo i spełni swe zadania w zakresie prewencji ogólnej.

Wobec trudnej sytuacji materialnej, obwiniony został zwolniony od kosztów postępowania i opłaty.